

Атанасъ, Георги и Ди-Иванъ Демировъ, Сла-Симеонъ Георгеъ,
митръ П. Миха-въ и Д-ръ Георги Станьо Славчевъ,
илови, Ив. Демирови, Стоиль Стойновъ
Атанасъ и Петръ Бог-Иванъ Петровъ, (сертя),
данови, Иванъ П. Коевъ, Стоянъ Таневъ и Ив.
Георги Златевъ, Кръсто Стояновъ, Ст. Таневъ,
Георги Пѣвъ, Марко Колевъ, Стоянъ Пѣвъ Илиевъ,
Господинъ Айгжровъ, Минчо Славовъ, Стоянъ Ганчевъ (Та-
Димо Дечевъ, Михо Стояновъ, баковъ),
Димитръ Диневъ, Маринъ Пановъ. Стоянъ Чолака (умр.
Димитръ Стояновъ, Паскаль Колевъ, въ затвора),
Диньо Ганевъ, Петко П. Костовъ, Стоянъ Митевъ,
Добре Пѣвъ, Иванъ Петръ Сивковъ (умр. Тод. Стояновъ (умр.
и Пейо Добреви, въ затвора), въ затвора),
Демиръ Чолака, Проданъ Георгиевъ, Тодоръ Х. Бановъ,
Димитръ Кундураджи Русе Петровъ, Х. Славъ Петровъ,
Злате Ст. Чолаковъ, Свящ. Мих. Кирковъ, Христаки Х. Илиевъ.
Иванъ Х. Бановъ, Славе Русевъ, Заточени въ Яфа:
Иванъ Ганчовъ, Славе Стояновъ,

Отряда на ген. Гурка, слѣдъ като превзе на 5-й юлий Казанлъкъ съ Шипка и пропади турцитѣ отъ Балкана, на 8-й юлий завзе Калоферъ, на 10-й Ст.-Загора, на 11-й Карлово, на 12-й Сопотъ, кавалериститѣ се впуснали до Карабунаръ и Каяджикъ, гдѣто на двѣ мѣста развалили телеграфа и желѣзнопътната линия, Гурко рѣшилъ да превземе и Н. Загора за обезпечение Хаинския проходъ, като най-ближенъ и на пята за този проходъ, градъ.

Въ това врѣме, вслѣдствие преминаванието на Гурка презъ Ст. Планина, Султана окончателно бѣ вдигналъ довѣрието си отъ ржководящитѣ военнитѣ дѣй твия лица и военния министръ Редифъ паша, замѣни съ Махмудъ-Даматъ паша, а Сердари-Екремъ Абдулъ Керимъ Паша съ Мехмедъ-Али паша (нѣмецъ). На Османъ паша било заповѣдано да остави Видинъ, сжщо и на Сюлейманъ паша да напусне Черна-Гора и да поеме началството на задбалканската войска. Пристигатието на многочисленната Сюлейманъ-пашова армия се предполагало около 17—20 юлий, а Гурко трѣбовало да предвари въ превзиманието града Н. Загора.

На 16-й юлий на Гурка било съобщено, че за да се усили неговия отрядъ, главнокомандующий му подчинява и